

C. VERSLUIS Jr.
5, Rijswijk (Z.-H.)
foen 18798

ekhandel

EUNING
PLETE
LEERING

27-29 - TEL. 107

ERSUM
IRO 27825

ie-Inrichting
ten, Gordijnen,
en Meubelen.

ische Drogisterij
USSUM - Telefoon 175
oor U klaar ALLE
iden, Recepten, uit
verschen aanvoer,
lijke prijzen.
velend, J. SLAAP

en Banketbakkerij
GROEN
3, HILVERSUM
foen 1675

sluitend
prima kwaliteit

DEFABRIEK
BOTTELARIJ
D. HOOFT.
15 - Tel. 51508
TERDAM

le Gazeuse
en Likeuren

IN LOOD
BOTERMANS
N HAAG
straat 447, thans
TERSTRAAT 293d
ef. 30259

FA BERNARD
-KOORNBRUGSTEEG
479 - LEIDEN
het aangewezen
res voor
houdelijke artikelen

magazijn
SCHUT
7, hoek Prinsengracht
TERDAM
foen 48826
aanbevelend.

wasch naar
N DEN BRINK
en Strijkrichting
INGSTEIN
DON No. 13549
dijk 21 - Haarlem

er, Den Haag
TRAAT No. 26
foen 19026

en Grutterswaren,
nades, Comestibles
Vleeschwaren.

RMATIE" lezen
geurig pijpje tabak

Ben Pijp
N GENOT

10e JAARGANG

No. 50

12 SEPT. '30

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 109:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's Gravenhage; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaja; Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijs, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Druckers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 - Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 35 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

Het eindredacteurschap wordt thans weer waargenomen door Prof Dr V. Hepp. Tot nadere aankondiging is zijn adres: Duitse Kampweg 10, Wolfhezen.

INHOUD: Uit de Schrift: Maar de Vader. (Luc. 15:21b en 22.) — Kerkelijk Leven: Koninklijke onderscheidingen. Classisvergadering in Antwerpen. — Lit. en Kunst. — Uit de Buitenl. Kerken: Persstommen. — Perschouw. — Kerknieuws: Verslag Gen. Synode te Arnhem. — Advertentiën.

UIT DE SCHRIFT

Maar de Vader.

... en ben niet meer waardig, uw zoon genaamd te worden. Maar de vader zide tot zijn dienstknechten: firengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geef een ring aan zijn hand en schoenen aan de voeten.... Lucas 15:21b en 22.

In de gelijkenis van den verloren zoon treft ons altijd weer de ontmoeting van den berouwvollen zoon met den vergevenden vader.

Die zoon kwam tot het inzicht van wat de vader had.

Hij had niets meer en de vader had alles.

En om wat de vader heeft keert hij dan terug. We krijgen niet den indruk, dat hij ook teruggaat om helgeen de vader is. Hij heeft in ieder geval niet begrepen, dat de vader hem onmogelijk tot zijn huurling kon maken.

Hij moest eerst het geweldige van 's vaders liefde leeren verstaan, om dat te kunnen inzien.

Als hij nu komt met de belijdenis: „ik ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden“, dan geeft de vader op die belijdenis antwoord. Die belijdenis is zóó geweest, dat ze den onwaardigen zoon geheel vernietigde. En de vader heft hem ineens weer op: het beste kleed, een gouden ring, het gemeste kalf... het is alles voor dezen zoon!

Dat is het bewijs van de groote liefde van den Vader.

Het is het genadewijs der Liefde.

Maar het is ook het verwijt der Liefde.

Wie kent niet dat aangrijpende liefdebewijs van de oude moeder, die verbindt de gewonde hand van haar ruwen zoon, die haar wilde slaan, maar eigen hand wondde aan het brekend glas. En dat is nog niets vergeleken bij wat deze vader doet. Hij kleedt den in lompen gehulden boeteling met het beste kleed; hij krjgt schoenen aan de voeten; en het gemeste kalf wordt geslacht. Dat is de vorm, waarin de Liefde haar verwijten geeft; dat is de daad van genade, waarbij de zondaar altijd klein is, en God altijd groot.

Want zóó doet God met hen, die in Christus als verlorenen tot Hem vluchten.

Hij geeft ze genadewijzen om niet. Als zij klagen: „Aanzie mijne naaktheid en mijne schande; tegen U, U alleen heb ik misdreven“... dan is het antwoord: „hier is het beste kleed“... en de priesterantel der gerechtigheid wordt hen geworpen om de schouders.

O het is een voorrecht dat te beleven. Maar het is ook het leeren kennen van het machtigst verwijt: Zóó zien we welk een Vader we verlieten, welk een Liefde we verachtten.

Ja, omdat we, door de beleving van het verwijt der Liefde henen, zouden leeren kennen den Vader. Hemzelf. Niet alleen dat, wat Hij heeft. Maar ook dat, was Hij is.

Hier ligt in de gelijkenis een tegenstelling.

De oudste zoon geniet dag op dag, wat de Vader heeft. Maar verder komt hij niet. Het blijft bij hem: 's Vaders goed en eigen genieting, waar om alle zijn gedachten zich wenden en keeren. Wat zijn Vader is, ziet hij niet. Er zijn er velen zóó.

Ze willen gaarne hebben en genieten, datgene, wat de Vader heeft. Er zijn er duizenden en miljoenen, die hun handen grijpend uitstrekken naar Gods schatten. Om te genieten. En ze leven er braaf en netjes mee. Alles wat van God is, is van hen en al het Zijne is het hunne. Maar wat God is, weten zij niet.

Neen, dat weten wij menschen niet.

Totdat we gaan door de diepte; totdat we onszelf zien: naakt en berooid en barrevoets...

En als we dan vluchten tot den Vader, met onzen honger, met onze armoede, met onze wanhoop... dan... leeren we genade kennen. Genade van God, die een jegelijk mildelijk geeft, en... niet verwijt...

En toch het verwijt der Liefde?...

Ja, want het verwijt der Liefde is een genadegave tegelijk; een gave, waarin het verwijt sterft en liefde en genade leven gaan...

O wij roepen het wel: „hoe kon ik... zulk een Vader verlaten?“

Maar de Vader zelf stilt alle zelfverwijt in ons; en met den Vader begint de vreugde.

En Jezus zegt het zóó: „er is blijdschap in den hemel over één zondaar die zich bekeert.“

„Ziet, hoe groote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk, dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden.“ (1 Joh. 3:1.)

J. W.

KERKELIJK LEVEN

— Koninklijke onderscheidingen.

Ter gelegenheid van den 50sten jaardag onzer Vorstin zijn wederom tal van ridderorden uitge-reikt.

Opvallend klein, schier minimaal was het gotal Gereformeerden, dat werd gedecoreerd.

We beklagen ons hierover allerminst.

In het ministerie tellen we enkele geestverwanten in den engeren zin.

Het zou hun geringe moeite gekost hebben, eenige Gereformeerden op de lijst te brengen.

Dat zij dit niet deden, levert voor heel het vaderland het bewijs, dat zij van hun positie geen gebruik hebben gemaakt om op verschillende man-nen onder ons, die toch zeker wel in verdienste-lijkheid met anderen zich konden meten, de aan-dacht te vestigen.

Daarmede teekenen zij de Gereformeerde men-taliteit.

De Gereformeerden zijn niet zoo tuk op lintjes, als men het weleens heeft laten voorkomen.

Het werken zit hun in het bloed.

Maar zij doen dit niet om in den lande aanzien te verwerven.

De arbeid ter eere Gods zelf is hun belooning. Geen aardische glans begeeren wij, die gaal alras verloren.

Daarom is hier plaats voor grief noch verwijt. Dat houdt weer niet in, dat wij er geheel onge-voelig voor zijn als een der onzen den ridderslag ontvangt.

Wij verheugen er ons in, dat Dr J. J. Miedema van Groningen een Koninklijke onderscheiding te beurt viel.

Die onderscheiding heeft te meer waarde, omdat zij niet door zekere gelegenheidsaktie werd ver-worven.

Hij was niet de secretaris van een comité of commissie.

Hij heeft niet iets bijzonders op touw gezet.

Hij heeft in allen eenvoud en bescheidenheid een goetrouwheid gearbeid.

Rusteloos gearbeid zonder ophof.

Zichzelf jaar aan jaar gegeven.

Dat zijn de mannen, op wie we trotsch zijn.

Het lintje brengt geen verandering in hun leven. Zij gaan voort gelijk ze begonnen zijn.

Zij nemen onze gelukwensen in ontvangst — gelijk wij die ook thans Dr Miedema aanbieden — maar zij blijven er dezelfde onder.

— Classis-vergadering in Antwerpen.

In de pers is er, met zekere klem, de aandacht op gevestigd, dat de classis Dordrecht in November te Antwerpen zal samenkomen, zoo de Heere wil.

Ook kon men daarin lezen, dat dit de eerste maal is sedert de dagen der Reformatie.

Het zal dan ook een feit van historische be-leekenis zijn.

Vanuit de Zuidelijke Nederlanden drong de Re-formatie in de Noordelijke gewesten door.

Inzonderheid was Antwerpen de bakermat der Nederlandsche hervorming.

Daar werden onze eerste Synodes gehouden.

Eeuwen van onderdrukking volgden.

Het zal daarom op den 6den November bijzonder worden gevoeld: God zelf heeft onzen druk ver-licht. Hij heeft door wondren ons bevrijd, dies juichen we en zijn verblijd.

De propagandistische waarde van zulk een ver-gadering mag niet worden onderschat.

Propagandistische waarde allereerst voor ons, Noorderlingen.

Nog te weinig zijn de worstelingen onzer kerken in België bij ons bekend.

Wel is de laatste jaren daarin eenige verande-ring gekomen.

Maar het besef, dat wij aan die kerken veel hebben goed te maken, is nog niet sterk genoeg tot ons doorgedrongen.

Hoe hebben ze moeten bedelen om geschikte vergaderplaatsen te verkrijgen!

Daarom doet het deugd, dat zij op deze wijze meer in het centrum der belangstelling komen te staan.

Propagandistische waarde schuilt er ook in voor de Gereformeerden in België.

Al trekken de afgevaardigden van de classis Dordrecht niet met vaandel en trom ter classi-cale vergadering, geheel onopgemerkt zal het wel niet blijven.

Daarvoor zullen onze vrienden in België, naar wij vertrouwen, wel zorg dragen.

De Roomschen en de verwaterde Protestanten behoeven het te weten, dat ook België zijn Calvi-nisten heeft.

Hoe jammer, dat vele voorttrekkers, die er met heel hun ziel voor hebben gepleit, dat de Gere-formeerde kerken in België opnieuw tot openbaring zouden worden gebracht en die zich de grootste opofferingen hebben getroost om die kerken in stand te houden, dien schoonen dag niet hebben beleefd.

Doch zoo gaat het ook in het kerkelijke leven: een ander is het die zaait, een ander die maait.

Gelukkig zijn er ook nog enkelen over.

Hoe zal hun ziel opspringen van vreugd.

Hoe zullen zij danken den Koning der kerk, die het Zuiderland herleven doet.

En wij danken met hen.

Onder de vele wenschen, welke wij voor deze kerken hebben, dringt er zich vooral één sterk naar voren.

En wel deze, dat spoedig op nog eenige andere plaatsen een Gereformeerde Kerk tot openbaring zal worden gebracht en dat de Belgische Kerken dan in een eigen classis zullen samenkomen.

Onmogelijk lijkt ons dat niet, gezien vooral wat de Heere na den oorlog in België deed.

De oorlog scheen bijna geheel het werk van 25 jaren op één slag te hebben vernietigd.

Maar 's Heeren gedachten bleken hooger dan onze gedachten.

Als de Geest des Heeren doorwerkt, zullen de kerken zich vernieuwvuldigen.

Dan kan er een eigen classis komen.

Daarmee zal een hartewensch van ons, welken wij bijna dertig jaren bij ons omdragen, zijn ver-vuld.